

ЦАНКО ЦЕРКОВСКИ ЗАЮ КУМ

chitanka.info

*Зая Бая кум каниха,
кум каниха, кум молиха
през планина във равнина.
Прави, струва — да върви:
Кума Лиса да венчава,
мъжска рожба да кръщава.*

*Трепом трепна Заю Баю,
трепом трепна, скоком скокна,
кожуха си гладко сглади,
ръкавички на ръчички,
на краченца чифт чепички,
конте също на лице,
със бастунче във ръце.*

*Тръгна Заю през горица,
срещна Жаба Кекерица;
глава кима, Жаби дума:
— Тръгвай, Жабо, не бави се:
кум ме кани Кума Лиса —
да венчавам, да кръщавам;
тръгвай скоро, ако щеш,
сладка гозба да ядеш.*

*Трепом трепна Кекерица,
трепом трепна, скоком скокна,
гладко лице гладко сглади,
очиленца на оченца,
ръкавички на ръчички,
чифт чепички на краченца,
със чадърче — раз, два, три! —
бързо тръгна да върви.*

*Крачна Заю, Жаба скокна —
ей насреща им изскокна*

*Таралежко Бодлодрешко.
Заю кима, Тарлю дума:
— Тръгвай, Тарльо, не бави се:
кум ме кани Кума Лиса —
да венчавам, да кръщавам;
тръгвай бързо, ако щеш,
сладка гозба да ядеш.*

*Трепом трепна Таралежко,
трепом трепна, скоком скокна,
бели зъби бързо сглади,
ежсовина на гърбина,
бодил-шапка на главина;
взе бастунче — раз, два, три! —
бързо тръгна да върви.*

*Крачки десет не сториха,
вси се чудом почудиха:
Коритана през поляна
пряко иде срещу тях.
Заю кимна, па й дума:
— Коритано, не бави се:
кум ме кани Кума Лиса —
да венчавам, да кръщавам;
тръгвай бързо, ако щеш,
сладка гозба да ядеш.*

*Трепом трепна Коритана,
кръшна право през поляна,
натъкми се, нагласи се —
чудно блесна костен щит;
ръкавички на ръчички,
на крака й чифт чепички,
на глава й шлем превит;
взе бастунче — раз, два, три! —
бързо тръгна да върви.*

*Върви Заю през поляна,
върви, крачи той напред,
а след него в чуден ред
Жаба, Тарлю, Коритана —
лица бели, засветлели,
също слънце във ранина;
ръкавички на ръчички,
на краченца чифт чепички
и бастунче отстрани;
вървят бързо — раз, два, три!...
Кума Лисо, де си ти?*

*Ей ги вече уморени
там на горските поляни
те се спряха изведнаж:
размишляват, разкрояват
какво Лиса да даряват,
как да ѝ се отсрамят.
Заю бързо се досеща:
— Чуйте! — викна им насреща. —
Хайде хор да устроим
С песни ний даupoим
Кума Лиса, да познае
кого викат Заю Баю.
Още Заю не изрекъл —
Тарлю уста си отвори,
очи Жаба ококори,
Коритана тихо хвана
да приглася: „Тра-ла-ла!“
А пък Заю отстрана
хора чуден управлява,
глас извива, тон им дава,
ръце маха и се смей:
— Кума Лиса да живей!...
Пяха всички, пяха мило.
Все се живо удивило.
Заю махна със ръка:*

— Чувай, Жабо Кекерано,
чувай, Тарльо, Коритано,
чуйте що ще да река:
— Чудо ще е преголямо
там на сватбата богата,
ако някой ни надпей,
но сакати сме в краката;
ако Лиса ни покани,
кой хорщето ще подхване,
кой ще танец да играй?
Всички дружно се изсмяха,
всички крака размотаха,
кръшно хорще свиха в час.
Скача Жаба Кекерана,
скача Тарлю, Коритана,
скача Заю във захлас —
лъскат лъскави чепички,
ръкавички на ръчички...
— И ха, а-ха! — вред ехти. —
Кума Лисо, де си ти?
Скачат, викат дружно всички,
но внезапно зафучава
нещо страшно в небесата:
сви се орел към земята,
сви се, иде, приближава...
— Тарльо, дръж се! Жабо, беж!
Скокна Жаба — хайде в гъюла,
Тарлю търти къмто дола,
Коритана там остана,
Заю в орлови нокте
към небето полете...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.